

Česká republika - Ministerstvo vnitra
Nad Štolou 936/3
170 34 Praha 7

V Praze dne 11. října 2012

Námitky proti zadávacím podmínkám

podle § 110 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů

Veřejná zakázka

„Poskytování služeb KIVS - 2013-2017“, ev. č. zakázky 220101

Centrální zadavatel

Česká republika - Ministerstvo vnitra se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, PSČ 170 34

Stěžovatel:

GTS Czech s.r.o. se sídlem Praha 3, Přemyslovská 2845/43, PSČ 130 00, IČ 28492170 zastoupena na základě plné moci Tomášem Pfefferem, členem sdružení INDOC, místem podnikání Praha 6, Šermířská 2378/3b, PSČ 169 00, IČ 87705508. Zmocnění je přílohou námitek.

Adresa pro doručování:

Tomáš Pfeffer, datová schránka [akjz487](#), e-mail: pfeffer@indoc.cz

Sdružení INDOC

Tomáš Pfeffer
Ing. Martin Kovařík
Mgr. Vítězlava Kukáková

Šermířská 2378/3b, 169 00 Praha 6
Adamovská 804/3, 140 00 Praha 4
Zadní 209, 691 26 Pouzďřany

IČ 87705508
IČ 14947757
IČ 88107787

www.indoc.cz

datová schránka akjz487
datová schránka e4hyzmg
datová schránka kdw5ubt

I.

Centrální zadavatel – Česká republika - Ministerstvo vnitra se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, PSČ 170 34, (dále jen „centrální zadavatel“) zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZVZ“) otevřené řízení na veřejnou zakázku „Poskytování služeb KIVS - 2013-2017“, jehož oznámení bylo odesláno do informačního systému o veřejných zakázkách dne 31.7.2012 pod ev. č. zakázky 220101 (dále jen „zadávací řízení“ nebo „veřejná zakázka“). Oznámení se týká zavedení dynamického nákupního systému (dále jen „DNS“).

Společnost GTS Czech s.r.o. se sídlem Praha 3, Přemyslovská 2845/43, PSČ 130 00, IČ 28492170, zastoupena na základě plné moci Tomášem Pfefferem, členem sdružení INDOC, místem podnikání Praha 6, Šermířská 2378/3b, PSČ 169 00, IČ 87705508, (dále jen „stěžovatel“) podrobně prostudovala požadavky centrálního zadavatele specifikované v podmínkách zadání a v dodatečných informacích k zadávacím podmínkám. Následně stěžovatel dospěl k závěru, že zadávací podmínky jsou vymezeny v rozporu se ZVZ a jejich přijetím by byl nucen vstoupit do značně netransparentního dynamického nákupního systému. Ten by ho v konečném důsledku mohl omezit v možnosti získávání konkrétních veřejných zakázek.

II.

Definice, cíle a strategie Komunikační infrastruktury veřejné správy (dále jen „KIVS“) jsou dány Konceptí rozvoje KIVS schválené usnesením Vlády České republiky ze dne 8. listopadu 2006 č. 1270 (viz příloha č.1 námitek).

Vláda ČR definuje Komunikační infrastrukturu veřejné správy v ČR jako prostředí pro efektivní, bezpečné, garantované a auditovatelné (ověřitelné) sdílení dat mezi Informačními systémy veřejné správy (dále jen „ISVS“) resp. mezi uživateli jednotlivých ISVS.

KIVS je základem pro aplikaci principů eGovernmentu a zefektivnění procesů ve veřejné správě.

KIVS poskytuje služby potřebné ke komunikaci ve veřejné správě. Umožňuje komunikovat v rámci veřejné správy ČR. V součinnosti s komunikačními systémy Evropské unie a jejích členských států, zajišťuje komunikaci a to jak s orgány veřejné správy členských států, tak s orgány EU. V součinnosti s veřejnými komunikačními systémy (např. internet, telefonní síť) zprostředkovává komunikaci s veřejností.

Hlavní cíle KIVS dle Koncepte rozvoje KIVS ČR jsou existence trvale udržovatelného, efektivního, výkonného a bezpečného prostředí pro komunikaci ve veřejné správě zajišťující služby pro efektivní, bezpečné, garantované a auditovatelné sdílení dat mezi ISVS resp. mezi uživateli jednotlivých ISVS.

Taková KIVS umožní veřejné správě zefektivňovat svoji činnost pomocí moderních informačních a komunikačních technologií, zlepšovat rychlost, transparentnost a kvalitu služeb pro veřejnost a zavádět nové, pro občany a podnikatele efektivnější a příjemnější, služby veřejné správy, které bez kvalitní komunikace ve veřejné správě nejsou zatím možné.

Každý pracovník veřejné správy, resp. každý ISVS, má tedy možnost kdykoliv podle potřeby a oprávnění komunikovat s jiným ISVS, který je provozován v jiném místě v potřebné kvalitě a s garancí potřebného stupně bezpečnosti. Zajištění této komunikace bude probíhat výhradně prostřednictvím Společné části KIVS. Společná část KIVS poskytne všem správcům či provozovatelům ISVS potřebné nástroje pro zajištění této komunikace.

Ministerstvo vnitra pak na svých internetových stránkách k projektu KIVS dodává:

„Základ budované infrastruktury je Centrální místo služeb. Zajišťuje vzájemné řízené a bezpečné propojování subjektů veřejné a státní správy, dále zajišťuje komunikaci subjektů veřejné a státní správy s jinými subjekty ve vnějších sítích, jakými jsou Internet nebo komunikační infrastruktura EU. Zároveň tvoří jediné logické místo propojení jednotlivých operátorů telekomunikačních infrastruktur poskytujících služby pro KIVS.

Nová koncepce KIVS připravená na přelomu let 2006 a 2007 a uvedená do života v roce 2007 šetří daňovým poplatníkům prostředky v řádu stovek miliónů korun. Těchto celkových úspor je dosahováno při současném kvantitativním a kvalitativním nárůstu rozsahu služeb. Celý koncept zároveň stále více posiluje procesy koordinace jednotlivých složek veřejné správy při rozvoji komunikační infrastruktury s cílem budování a rozvoje prostředí pro podporu služeb veřejné správy při efektivním vynakládání prostředků a využívání dostupných zdrojů státu. Nová koncepce je přijata na čtyřleté období do roku 2011, v jehož průběhu lze očekávat další výrazné úspory a to zejména v důsledku zavedené konkurence poskytovatelů služeb, koordinace rozvoje a odstraňování komunikačních bariér mezi složkami veřejné správy a postupnou migrací na perspektivní a nákladově efektivnější koncepčně technologická řešení.“

III.

Zadávací dokumentace na zavedení dynamického nákupního systému je, dle názoru stěžovatele, v příkrém rozporu s přijatou Koncepcí rozvoje komunikační infrastruktury veřejné správy. Centrální zadavatel zcela rezignoval na veškeré otázky řízení života komunikační infrastruktury jako celku, na veškeré procesy a principy správy a koordinace provozu infrastruktury strategického významu pro celý sektor veřejné správy. Jakkoli se centrální zadavatel zařituje Koncepcí nákupu datových a hlasových služeb KIVS ve smyslu usnesení Vlády ČR č. 385 ze dne 30. května 2012, zadávací dokumentace zcela opomíjí nezbytné náležitosti vyplývající z infrastrukturálního charakteru projektu KIVS a tedy služeb, jež hodlá centrální zadavatel v rámci

DNS na základě této veřejné zakázky pořídit, a které jsou zakotveny především v samotné Koncepci rozvoje Komunikační infrastruktury veřejné správy. Zcela zásadně centrální zadavatel opominul definovat jak skutečné obchodní podmínky, tak technicko-provozní zabezpečení služeb a jejich fungování v rámci KIVS.

Zadávací dokumentace se omezuje výhradně na otázku formálního zavedení DNS a definici technických katalogových listů služeb. Obchodní podmínky pak v kapitole č. II stanoví formou vzorových smluv na poskytování služeb KIVS:

„II.4. Obchodní podmínky včetně platebních podmínek

Centrální zadavatel stanovil základní obchodní podmínky ve formě vzorových smluv na poskytování Služeb KIVS, a to pro každou část DNS samostatně. Vzorová smlouva pro část 1. DNS tvoří přílohu č. 4 a vzorová smlouva pro část 2. DNS tvoří přílohu č. 5 Zadávací dokumentace DNS.“

Je na místě poznamenat, že vzorové smlouvy jsou dokumenty vztažené vždy na budoucí dílčí veřejnou zakázku a jako takové nemohou žádným způsobem zajistit obchodní, technicko-provozní, či jiné podmínky provozování projektu KIVS jako celku.

Zadávací dokumentace ve stávající podobě žádným způsobem nenaplnuje hlavní síle platné Koncepce rozvoje KIVS, tedy zajištění existence trvale udržitelného, efektivního, výkonného a bezpečného prostředí pro komunikaci ve veřejné správě, zajišťující služby pro efektivní, bezpečné, garantované a auditovatelné sdílení dat mezi ISVS resp. mezi uživateli jednotlivých ISVS. Zadávací dokumentace nepracuje s pojmy, které by výše uvedené hlavní cíle měly naplnit.

Samotný centrální zadavatel v kapitole 1.3 zadávací dokumentace uvádí (cituji): *„Bližší specifikace předmětu veřejných zakázek a obchodních podmínek zadávaných bezprostředně po zavedení DNS bude uvedena v písemné výzvě k podání nabídek, resp. v Zadávací dokumentaci VZ. Bližší specifikace zadávacích podmínek dílčí veřejné zakázky obsažená ve výzvě k podání nabídek může být s ohledem na konkrétní požadavky na plnění dílčí veřejné zakázky modifikována, ovšem nesmí být v přímém rozporu s předmětem veřejných zakázek a obchodními podmínkami uvedenými v Zadávací dokumentaci DNS.“*

Toto ustanovení dokládá, že centrální zadavatel není schopen v době vyhlášení této veřejné zakázky vymezit v nezbytném detailu vlastní předmět plnění veřejných zakázek, ale i nejbližší související bezpečnostní a technicko-provozní podmínky jeho způsobu plnění.

Bezpečnost je vlastnost infrastruktury, komponenty či prvku, které jsou na určité úrovni chráněny proti ztrátám, nebo také stav ochrany proti ztrátám. Počítačová i síťová bezpečnost mají společnou základní trojici bezpečnostních cílů: důvěrnost, integrita a dostupnost (C-I-A; confidentiality, integrity and availability). S ohledem na mandatorní vlastnosti KIVS, zakotvené v usneseních vlády ČR, v tomto případě konkrétně na bezpečnost, trvalou udržitelnou a výkonnost komunikační infrastruktury, je nezbytné, aby centrální zadavatel vymezil zásady pro řízení

důvěrnosti, integrity a dostupnosti ve vztahu k dodavatelům KIVS a provozovateli CMS, ale též ve vztahu ke všem ostatním prvkům a návazným infrastrukturám, které jsou na KIVS závislé, avšak nejsou vlastním předmětem této veřejné zakázky.

Je nade všechnu pochybnost zjevné, že KIVS, jako infrastruktura strategického významu pro celou veřejnou správu ČR, nemůže a nesmí být provozována bez patřičného procesního zajištění, mandatorně implementovaného především v samotné zadávací dokumentaci této veřejné zakázky, jejímž cílem je dlouhodobé pořizování a provozování prakticky veškerých telekomunikačních služeb k zajištění KIVS jako celku. Procesní dokumentace, jejíž absenci stěžovatel namítá, musí zajistit alespoň rámcové transparentní vymezení všech odpovědností a vzájemných činností mezi dodavateli, uživateli a všemi návaznými strukturami celé KIVS.

Navíc centrální zadavatel zcela rezignoval na definici způsobu či klíče k tvorbě struktury a zařazování jednotlivých služeb koncových uživatelů do dílčích veřejných zakázek, poptávaných na základě zavedeného DNS prostřednictvím výzev v souladu s ustanovením § 95 ZVZ (dále jen „prováděcí zakázky“).

Dle zadávací dokumentace, a z ní vycházejících pravidel DNS, je centrální zadavatel oprávněn vymežit rozsah poptávaných služeb v prováděcích zakázkách dle vlastního, předem nijak specifikovaného uvážení. V nejhorším možném případě tak mohou být předmětem jedné výzvy různé typy služeb, pro různé koncové uživatele a to v nepředvídatelném množství. Může jít o jednu přípojku, ale také jich může být mnoho set kusů naráz. Zadávací dokumentace tento počet žádným způsobem neupravuje ani neomezuje.

Stěžovatel má přitom za to, že absence bližší specifikace předmětu plnění prováděcích zakázek je zásadním nedostatkem zadávací dokumentace, který ji v této části činí zcela netransparentní. Centrální zadavatel svým postupem způsobil, že stěžovateli není v současné době, ve které zvažuje svoji účast v zadávacím řízení a připravuje se na vstup do DNS, vůbec zřejmé, zda se skutečně bude moci účastnit i výzev na prováděcí zakázky, resp. zda bude reálně schopen následně v některé z prováděcích výzev podat nabídku. Předměty plnění jednotlivých prováděcích zakázek jsou tak pro dodavatele – budoucí účastníky DNS – zcela nepředvídatelné.

Teoreticky může být předmětem prováděcích výzev velký rozsah různorodých služeb v nedělitelné podobě a příprava nabídek přinese stěžovateli administrativní, personální a odbornou zátěž, nehledě na obtíže při následné realizaci. To plyne přinejmenším z prostého faktu, že centrální zadavatel bude muset bezprostředně po ustavení DNS vyhlásit výzvy k veškerým službám, poptávaných jednotlivými uživateli. Těchto služeb je v současné době cca 17 tisíc kusů a jejich uživatelé si po krachu předchozí snahy centrálního zadavatele o rámcovou smlouvu na KIVS zajistili smlouvy s dodavateli na přechodnou dobu povětšinou jednoho roku. S výjimkou operátora s významnou tržní silou (Telefónica Czech republic, a.s.), nejsou ostatní dodavatelé schopni budovat a zřizovat mnoho stovek služeb naráz, případně k tomu potřebují

další dobu. Je tedy nutné, aby předmět prováděcích zadávacích řízení nebo alespoň mechanismy a principy dělení poptávaných služeb do menších celků, byly jednotlivým dodavatelům známy již v době přípravy nabídky na zařazení do DNS, tedy v tuto chvíli.

V souvislosti s uvedeným si stěžovatel dovoluje poukázat zejména na § 44 odst. 1 ZVZ, podle něhož je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek, vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá centrální zadavatel.

Z citovaného ustanovení ZVZ vyplývá, že v zadávací dokumentaci musí být předmět plnění veřejné zakázky vymezen co nejpřesnějším způsobem, dostatečně podrobně, srozumitelně a jednoznačně tak, aby jednotliví dodavatelé byli schopni sestavit a podat svoje nabídky. Ze zadávací dokumentace musí být zcela jednoznačně patrné, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky soutěžit, dodavatelům musí být zřejmé, co je předmětem plnění veřejné zakázky, v daném případě tedy jakým způsobem budou vymezeny předměty plnění jednotlivých navazujících zadávacích řízení. Za jasnost a určitost zadávacích podmínek přitom odpovídá pouze centrální zadavatel. Jsou-li zadávací podmínky nejasné, stává se postup centrálního zadavatele v zadávacím řízení fakticky nekontrolovatelným, a tedy porušujícím zásadu transparentnosti zadávacího řízení. V souvislosti s vymezením zásady transparentnosti odkazuje stěžovatel např. na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 31/2008 ze dne 19.1.2010 potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 45/2010 ze dne 15.9.2010, z něhož vyplývá, že transparentním postupem při zadávání veřejné zakázky je pouze takový postup zadavatele, který nevzbuzuje pochybnosti o tom, že zadavatel jedná skutečně férově a regulérně. Požadavek transparentnosti není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jenž by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.

Právě uvedený popis situace, kdy není splněna zásada transparentnosti, jak ji definují soudy, přitom dle názoru stěžovatele jednoznačně dopadá na nyní zadávanou veřejnou zakázku, kdy centrální zadavatel z blíže neurčených důvodů nespécifikoval, jakým způsobem budou vymezeny předměty jednotlivých prováděcích zadávacích řízení.

Stěžovatel se domnívá, že centrální zadavatel svým výše uvedeným postupem současně porušil i zásadu zákazu diskriminace. V daném případě se nejedná o diskriminaci zjevnou, kdy centrální zadavatel aplikuje jiný, rozdílný přístup k jednotlivci než k celku, ale o tzv. diskriminaci skrytou, která však vede k obdobným důsledkům jako diskriminace zjevná, tj. k poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Následkem netransparentnosti zavedeného DNS může být znemožnění cíle ZVZ, jímž je zajištění hospodárnosti, efektivity a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky, čehož je dosahováno

zejména prostřednictvím efektivní hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli.

Stěžovatel dále rekapituluje klíčové postuláty obsažené v dokumentech relevantních k zadávací dokumentaci této veřejné zakázky.

Dokument Koncepce nákupu datových a hlasových služeb Komunikační infrastruktury veřejné správy v období po 27. březnu 2013 (viz příloha č.2 námitek), schválený usnesením vlády č. 385 ze dne 30. května 2012, ve svém úvodu definuje důvody pro změnu způsobu nákupu služeb KIVS, kterou dokument zavádí, takto:

„Důvodem ke změně způsobu nákupu příslušných služeb a jejich rozsahu je snaha o cenovou optimalizaci služeb, vhodnější a výhodnější využití dostupných technologií, efektivní řízení dodavatelů, zlepšení uspokojení potřeb uživatelů a zjednodušení přístupu ke službám eGovernmentu prostřednictvím CMS.

Dosavadní způsob nákupu byl realizován formou Rámcové smlouvy s následnými jednoletými Prováděcími smlouvami. Tento způsob nákupu měl po období trvání Rámcové smlouvy uzavřený počet dodavatelů a na začátku stanovenou úroveň cen; v rámci Prováděcích smluv nebyla umožněna změna dodavatele či změna ceny na aktuální tržní úroveň.

Společně s novou koncepcí nákupu telekomunikačních služeb MV připravuje novou koncepci rozvoje KIVS, která bude předložena vládě ke schválení formou UV a která nahradí dosavadní platnou koncepci rozvoje služeb KIVS z roku 2006.“

Usnesení vlády č. 385 ukládá mj. ministru vnitra předložit vládě do 30. září 2012 připravovanou avizovanou změnu Koncepce rozvoje KIVS. Ke dni 11. října 2012, kdy stěžovatel dopisoval své námítky, nebyl dle dostupných informací ze strany ministra vnitra předložen vládě návrh usnesení k této věci.

Koncepce nákupu služeb KIVS dále definuje své cíle zejména v těchto oblastech (cituji):

„Vytvořit technické podmínky pro využití služeb většího počtu telekomunikačních operátorů,

Zajistit (společně s preciznější definicí Katalogových listů a zadávacích podmínek) dosažení výhodnějších cenových podmínek pro nákup telekomunikačních služeb a tak dosáhnout maximálních úspor výdajů státního rozpočtu.

Posílit pozici CMS, jako centrálního uzlu eGovernmentu.

Specifikovat nové služby (prostřednictvím Katalogových listů) v rámci KIVS.

Specifikovat komoditní služby (KTS) v rámci KIVS.

Vytvořit novou metodiku nákupu služeb KIVS pro OVS.

V současné době telekomunikační trh dosáhl dalšího stupně rozvoje a k dispozici je větší množství technologií, kterými je možné uspokojit potřeby OVS, a existuje větší konkurenční prostředí. Za této situace je nutné upravit formu nákupu telekomunikačních služeb tak, aby stále umožňovala centrální definování pravidel, procesů a vlastností služeb, ale aby současně umožnila využití všech výhod aktuálního stavu telekomunikačního trhu a byla dostatečně flexibilní pro zajišťování příslušných služeb v dalších letech.

Úspěšné řízení rozsáhlého projektu, jehož cílem je zajistit poskytování kvalitních a bezpečných vývojově aktuálních služeb KIVS za přiměřenou cenu, vyžaduje aktivní účast MV jako garanta budování veškeré infrastruktury elektronických komunikací státu vycházející z jeho postavení dané zákonem č. 2/1969 Sb. Cílem MV bude zajistit zejména:

- bezpečné komunikační prostředí s jednotnými pravidly napříč celou státní správou s důrazem na kybernetickou bezpečnost,*
- efektivní nákup služeb, což vyžaduje nejen řízení soutěžního rámce, ale také definování typů služeb včetně dostupných parametrů tak, aby byly využívány efektivní služby (služby s potenciálem pro další rozvoj a pro další optimalizaci nákladů) a nedocházelo k plýtvání prostředky při využívání dalších služeb, které jsou s komunikační infrastrukturou spojeny, ale jsou jednotlivými OVS poptávány samostatně a tvoří značnou část nákladů na provoz komunikačních infrastruktur.“*

Stěžovatel na tomto místě namítá, že zadávací dokumentace, potažmo zvolená forma nákupu, nijak nedefinuje pravidla či procesy k zajištění služeb KIVS, bezpečného komunikačního prostředí s jednotnými pravidly a důrazem na kybernetickou bezpečnost, ani nezajišťuje efektivní nákup, jelikož žádným způsobem nedefinuje pravidla soutěžního rámce, jak lze jednoznačně dovodit z ustanovení článku X.4 zadávací dokumentace (cituji):

„X.4 Centrální zadavatel ve smyslu § 93 odst. 7 písm. c) ZVZ nespecifikuje hodnotící kritéria pro zadávání veřejných zakázek v DNS, neboť to s ohledem na časový odstup od zadávání veřejných zakázek v DNS není vhodné. Hodnotící kritéria proto budou vždy specifikována ve výzvě k podání nabídek u jednotlivé veřejné zakázky zadávané v DNS. Centrální zadavatel informuje, že bude pro hodnocení nabídek využívat především elektronickou aukci v souladu s § 96 a násl. ZVZ. Pravidla elektronické aukce budou součástí výzvy k podání nabídek, resp. Zadávací dokumentace ZV, bude-li elektronická aukce využita.“

Centrální zadavatel tedy zcela rezignoval na definici hodnotících kritérií, podle kterých budou vybírání dodavatelé, jež v souladu s ustanovením § 95 ZVZ předloží nabídky do výzev na provádění zakázky.

Z textu Konceptu nákupu, konkrétně kapitoly 1 – Dosavadní stav mimo dalšího vyplývá, že na základě Rámcových smluv KIVS, tedy předchozího modelu zajištění a provozování KIVS,

využívalo datové a hlasové služby celkem 92 subjektů, kterým bylo poskytováno přibližně 17.000 služeb. Zadávací dokumentace pak v článku I.7. uvádí předpokládanou hodnotu veřejných zakázek, které mají být za dobu trvání DNS zadány ve výši více než 4,5 miliardy Kč bez DPH.

Takový objem služeb a finančních prostředků vynakládaných z veřejných rozpočtů zcela bezpochybně vyžaduje, aby centrální zadavatel s péčí řádného hospodáře, jednoznačně a přesně vymezil předmět veřejné zakázky. KIVS jako strategická součást struktur řízení státu, základ eGovernmentu ČR, jejímž prostřednictvím má být zajištěna veškerá technická základna pro komunikaci všech ISVS, a která tak z podstaty absolutně ovlivňuje veškeré fungování těchto ISVS při výkonu agend orgánů veřejné moci, musí být nezbytně zajištěna v rámci této veřejné zakázky na poskytování služeb KIVS s veškerou odbornou péčí a v maximální míře detailu. KIVS je složitá a komplexní síťová infrastruktura, jejíž bezpečné fungování závisí na mnoha technických a organizačních faktorech, jejich definici a zajištění však zadávací dokumentace naprosto postrádá.

Centrální zadavatel se při zavedení DNS prostřednictvím otevřeného zadávacího řízení omezil výhradně na:

- a) rozdělení služeb KIVS do dvou skupin (Datové Služby KIVS CMS a Komoditní telekomunikační služby) s ohledem na nutnost zapojení či nezapojení služeb do CMS,
- b) stanovení podmínek pro prokázání kvalifikace dodavatelů a jejich zařazení do DNS,
- c) informovanost zájemců o použití elektronického vybavení,
- d) stanovení formy podání předběžných nabídek, zadávací lhůtu a způsob posouzení předběžných nabídek,
- e) stanovení pravidel pro komunikaci mezi centrálním zadavatel a dodavatelem,
- f) a nastavení délky trvání DNS.

Jako přílohy zadávací dokumentace poskytl centrální zadavatel tyto dokumenty:

- Příloha č. 1: Demonstrativní seznam Pověřujících zadavatelů
- Příloha č. 2: Výčet služeb – Katalogové listy spadající do rozsahu části č. 1 DNS – KIVS-CMS
- Příloha č. 3: Výčet služeb – Katalogové listy spadající do rozsahu části č. 2 DNS – KIVS-KTS
- Příloha č. 4: Základní obchodní podmínky pro 1. část DNS
- Příloha č. 5: Základní obchodní podmínky pro 2. část DNS
- Příloha č. 6: Čestné prohlášení k předběžným nabídkám

Příloha č. 7: Formulář žádosti o připojení k InterConnectu CMS

Stěžovatel poznamenává, že přílohy č. 4 a č. 5 nejsou základními obchodními podmínkami, jak centrální zadavatel uvádí ve výčtu příloh, nýbrž se jedná o vzory Smluv na poskytování služeb, jak stěžovatel uvedl již v předchozím textu.

IV.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti považuje stěžovatel za prokázané, že se centrální zadavatel dopustil:

- porušení § 93 odst. 7 písm. a) ZVZ, když nevymezil předmět a související podmínky plnění jednotlivých prováděcích zakázek,
- porušení § 93 odst. 7 písm. c) ZVZ, když nevymezil hodnotící kritéria pro zadávání prováděcích zakázek v DNS, ačkoliv časový odstup do zadávání prováděcích zakázek v DNS tomu v žádném případě nebránil,
- porušil ustanovení § 6 ZVZ, a to zejména zásadu transparentnosti, když nevymezil způsob či klíč k zařazování jednotlivých poptávaných služeb do dílčích veřejných zakázek na základě zaváděného DNS,
- porušil ustanovení § 6 ZVZ ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 ZVZ, když nevymezil bezpečnostní a provozní politiky Komunikační infrastruktury a neposkytl zájemcům procesní dokumentaci technického a organizačního zajištění provozu služeb KIVS ve vztahu dodavatelů k centrálnímu zadavateli, koncovým uživatelům a především k Centrálnímu místu služeb,
- porušení § 44 odst. 1 ZVZ a zásady transparentnosti dle § 6 odst. 1 ZVZ, když nevymezil předmět plnění v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky.

Stěžovateli vznikla výše popsaným postupem centrálního zadavatele újma, protože je přijetím nezákonných zadávacích podmínek nucen vstoupit do značně netransparentního DNS, jež by ho v konečném důsledku mohl omezit v možnosti získávání konkrétních veřejných zakázek.

Pro úplnost stěžovatel dodává, že zásada transparentnosti, která především nebyla centrálním zadavatelem v mnoha instancích dodržena, je přitom jednou ze základních zásad, kterou je centrální zadavatel povinen dodržovat v průběhu celého zadávacího řízení. V souladu s ustálenou soudní judikaturou (např. rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 57/2008 ze dne 30. 3. 2010) je *požadavek transparentnosti považován za nesplněný v případě, že jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, které by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným, nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele*. Jak je uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu

č. j. 1 Afs 45/2010 – 159 ze dne 15. 9. 2010, který se s citovaným právním názorem ztotožnil, daný závěr odpovídá rovněž výkladu zásady transparentnosti ze strany Soudního dvora Evropské unie. Nejvyšší správní soud odkazuje v této souvislosti na stanovisko generální advokátky Stix-Hackl ve věci Coname C231/03, které mimo jiné uvádí, že *princip transparentnosti představuje vůdčí zásadu pro celé zadávací řízení. K tomu patří rovněž například přezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele a obecně objektivní postup během zadávacího řízení.* Za netransparentní lze dále dle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 77/2008-45 ze dne 4. 11. 2010 považovat jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.

Stěžovatel se proto domáhá, aby centrální zadavatel v rámci vyřízení námitek

změnil podmínky zadání tak, že

- doplní specifikaci vlastního předmětu plnění, tedy počty, umístění a parametry služeb či jinou konkrétní specifikaci služeb, jež hodlá v rámci DNS zavedeného na základě této veřejné zakázky pořizovat,
- doplní specifikaci soutěžního rámce, respektive soutěžního mechanismu výzev na dílčí prováděcí veřejné zakázky na základě zaváděného DNS,
- doplní způsob či klíč k zařazování jednotlivých poptávaných služeb do výzev na dílčí prováděcí veřejné zakázky na základě zaváděného DNS,
- doplní způsob a kritéria hodnocení nabídek, které mají být podávány do dílčích prováděcích veřejných zakázek na základě zaváděného DNS,
- doplní bezpečnostní a provozní politiky Komunikační infrastruktury, jež předpokládají dokumenty Koncepce rozvoje i Koncepce nákupu, a které zásadním způsobem ovlivňují technické zajištění služeb na straně dodavatelů a tím samozřejmě vlastní technické řešení, náklady a cenovou strategii dodavatelů,
- doplní procesní dokumentaci technického a organizačního zajištění provozu služeb KIVS ve vztahu dodavatelů k centrálnímu zadavateli, koncovým uživatelům a především k Centrálnímu místu služeb, bez které nelze v prostředí mnoha kooperujících subjektů síťové služby provozovat,
- a současně přiměřeně prodloužil lhůtu pro podání nabídek tak, aby všichni dodavatelé mohli provedené změny zohlednit ve svých nabídkách,

nebo

zrušil

předmětné zadávací řízení a vyhlásil zadávací řízení nové, jehož podmínky budou obsahovat výše uvedené a umožní stěžovateli ucházet se o plnění veřejné zakázky v transparentním DNS.

GTS Czech s.r.o.

Přílohy:

1. Koncepce rozvoje KIVS schválená usnesením Vlády České republiky ze dne 8. listopadu 2006 č. 1270
2. Koncepce nákupu datových a hlasových služeb Komunikační infrastruktury veřejné správy v období po 27. březnu 2013 (č. j. MV-35760-14/NS-2012)